

JOCHEM

EN HET

GOUDEN

DRAAKJE.

Niets van deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Auteur: Schipperskind
Illustraties: Schipperskind.
Coverontwerp: Schipperskind.
ISBN: 9789464357394
© Schipperskind,
Anja van Doorn van Buitenen.

*Jochem
en het
Gouden draakje*

Schipperskind

Jochem en het gouden draakje.

In de verte klonk het monotone geluid van een te vroeg ontwaakte uil. Achter dat geluid hoorde je het geritsel van de bladeren. Jochem luisterde gedachteloos naar de vertrouwde geluiden van het bos. Hij kauwde op een grassprietje en spuwde het met een vies gezicht weer uit. Het werd tijd om naar huis te gaan. Hij had lang genoeg gelanterfanterd. Met een korte wandeling voor de boeg, stond hij zuchtend op. Hij werd al wat jaartjes ouder. Honderdvierentwintig jaar was hij en over een paar dagen zelfs honderdvijfentwintig jaar. Nu was dat voor een kaboutervan de Spronkelorde niet echt oud, dat wist Jochem ook wel, maar toch wilden zijn spieren en gewrichten het niet altijd even soepel doen. Hij zag er voor zijn leeftijd zelfs jong uit, zijn baard was wel helemaal wit geworden, waarbij zijn rode wangen heel goed afstaken, maar hij had ook niet veel rimpels om zijn mooie helderblauwe ogen.

Zijn buik was wel wat aan de dikke kant, maar dat hadden alle Spronkelkabouters. Hij wandelde rustig naar de oude eik, die door zwaar onweer aan de bovenkant in tweeën was gespleten. Eèn kant lag op de grond en groeide gewoon door, de andere kant stond fier rechtop. Jochem woonde in het onderste gedeelte. Hij kon zich de dag nog goed herinneren dat de boom splitste. Met een hoop gekraak en gekreun kwam een deel op de grond terecht. Wat een puinhoop was het in Jochems huisje geweest. Door het schudden en trillen was er geen stukje serviesgoed meer heel gebleven. Met heel veel moeite kon hij zijn bed repareren en op een andere plaats neerzetten. Het raam was niet meer te herstellen, dus daar had hij een paar planken tegen aan getimmerd. Jochem was best trots op zijn werk, daar hij wat dat betreft twee linkerhanden had. Hij was schrijver van beroep. Jochem verkocht zijn verhaaltjes aan Spronkelkabouters en Wizzlelfjes. Hij schreef ook voor de Spronkelkrant, een krant met kabouternieuws. Als er wat bijzonders gebeurde, werd hij erbij geroepen en dan schreef hij het hele verhaal voor de krant.